

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, a feliratok és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseik még elfogadhatók:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppellik A.,
Daube G. L. és társai és Herndl,
Brünn: Stern M.

Nyitlár petitsora 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetséget”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Szegénység.

Szomorú jelenség tárul nap-nap után szemünk elé. A mere tekintünk, mindenütt nélkülözést, hanyatlást látunk és füleinket mindenfelől panaszok zúgása tölti be.

A kereskedelem gyöngye lábon áll, az ipar meg éppen nyomorúságos helyzetben van, a forgalom látszólag élénk, de hát mindeknek ez a rugója: a hitel.

A gyárosoktól le az utolsó szatócsig mindenki hitelre dolgozik. A vevő aztán nem fizet a kitől vásárol, a kereskedő sem felel meg kötelezettségének. Innen van a sok perlekedés s ezért vannak tömve bíróságaink, soha annyi per és csőd nem volt, mint napjainkban.

Ezek nem csupán helyi, hanem általános bajok. A szegénység jelei mindenütt mutatkoznak, hiába igyekezzünk azokat leplezni. Hiába tagadjuk, rossz idők járnak.

Tény az, hogy a sivár helyzet jelenleg sokkal ismertebb már a nyilvánosság előtt, semhogy azt akár titkolni, akár szépíteni lehetne. Amde emberi gyöngeségünk és főleg hiúságunk akadályul szolgál, hogy noha a helyzet tarthatatlanságát felismerjük, idejében nem orvosoljuk a bajt.

A legfőbb baj ugyanis az, hogy — legyünk bár szegények, vagy gazdagok szeretjük a kellemest, a szórakoztatót a kényelmet. Csinosan kell öltöznünk, színházba

kell járnunk, néha a vendéglőt is felkeresünk, a kirándulásoktól sem irózzunk, mindezt azért, mert úgy is csak egyszer élünk.

— Igaz! egyszer, de az életet nemcsak kellemesen, hanem okosan is át kell ám élni. Ha mindenki beérné azzal, a mit számára az élet nyújt, úgy talán kevesebb kellemesen eltöltött nap peregne le az élet homokóráján, hanem bizonyára kevesebb volna az életben élő akadály is.

Mi lesz ennek az általános nyomászóló helyzetnek a vége, képzelné senki lehet. A kibontakozásnak mindenestre meg kell történnie, csak az a kérdés, milyen eszközökkel kezdődik az meg.

Egy józan életelvnek kell érvényt szerezni, azt a mit példaszónk oly világosan tartalmaz; Ne nyujtózzál tovább, meddig a takaród ér. Mig lesznek emberek, a kik többet költenek, mint keresnek, addig az elzúllás katasztrófáitól se leszünk megkímélva.

Az ujudvari tragoedia.

A hét frissen hantolt sírhalom a szent mártírt temetőben megrázó emléke marad a tudatlanság szülte szomorujátéknak. A meghalás természetes valami, okos és igazságos, mert egy élet megszűnése által ezer másikkal nyilik meg az útja; tartozás,

melyet le kell rónunk, letét, melyet vissza kell adnunk tulajdonosának, a végzetnek. Hanem megfagy a vér az ereken, midőn olyan ártatlanok ravatalai fölött állunk meg, akik számára egy hosszú élet állott még nyitva s akinek élete fonalait Clotho könnyes szemekkel vágdalta át. Ilyen az ujudvari eset, midőn gombaméregzés által egy családnya 5 gyermekével, a másik családnál pedig a családnya 2 gyermekével áldozatul esett.

Ott jártam közöttük, s borzadva láttam tágra nyílt pupillájukban a kéréllhetetlen halált; — ott voltam másnap, de ekkor már nem panaszkodtak, kínzó fájdalmuk elnémult.

Egyik helyütt a 7 tagú családból gyászos hirmondónak csak a férj, az apa maradt. A többiek elmentek együtt a egyszerre! Oh volt-e elég könyve a férjnek megöntözni neje sírhalmát? volt-e szívében hely az öt ártatlan gyermek vesztése fölötti fájdalomnak? Mit szóljak a másik családról? Megfagy a toll kezében, midőn e rettenetes tragoediának hű képét festeni akarom. Ezen halottak sírjai fölül az elhelyezett keresztre ríkió betűkkel csak annyit kellene írni: „A tudatlanság áldozata!”

Láttam a szennyes zöld szintű feltöltött gombát, s fájdalmas érzéssel gondoltam a természet hatalmaságára. Ilyen hitvány, érzéketlen tárgynak adatott meg az erő ki-

A „Muraköz” tárczája.

VELENCZEI ÁLOM.

Ita: Bodor Ernő.

A hogy gondolásom azt mondta, hogy ez Desdama haza, megállítottam, Elmerüttem ennek a szésszélyes kis laknak a nézésebe. — Az a kiugró rácsos erkély, melyen annyiszor lehetett seiyemzsinór hágsós akasztva, azok a magas, keskeny ablakok olyan beszédesen nezték le reám. E közben langyos luvalom lengedezt a tenger felől. Lágy barsónyos szellő, végig csókolva, végig todrozva a laguda tükrét. — Lassan-lassan salami édes bágyadság fogott el az egy helyen ringatózó gondoliban.

S ime, úgy tetszett, hogy az egyik ablak mögött egy magas női alak jelent meg. Egeszen olyan alak, mint a minőnek multkor Desdamonát láttam „Othello”-ban. S ez az alak közelebb lép az ablakhoz. Arczomon érzem igéző tekintetének tüzeit. Most int felém karjával s az a varázs, mely eddig togra tartott, ez intésre mint valami nehez bíines hullott le rólam. Valami örületes vagy, bátoraság szallt meg ebben a pillanatban.

Megyek, ha kísértet vagy, ha elő. Ördög vagy angyal, de tudnom kell, ki vagy. A másik pillanatban már ott voltam gondolással a lep-csók aljában. Kiugrom. Varázs szóra nyilik ki a kis kapu s én egy csigalepés előtt talalom magam. — Magnetiikus erőtlő vezetteve rohanok a misztikus megvilágított lepcsőkön, elérek egy aranysegélyezett ajtóhoz, egy századvegi asszony

enyhe budoirjába. És a napsugarak lüzében ott állt a Junó termeltű asszony. Bogárszeme tulragyogta a fényt.

Mosolyogva közeledt felém és istenasszony gráciajával nyujtotta felém remek kis formás kezét.

— Ah, csakhogy itt vau! És keresztneve-men szólított. Már régen vártam. En egy hangot sem tudtam szólni. Aztán azzal a szenvedélylyel mely az olasz nőket jellemzi, ragadta meg keze-met, magához vont, egy forró csókot lehelt homlokomra és suttozva folytatta:

— Othello!
— Desdama, kiálték én felocsudva abból az igézetből, mely idáig mamorában tartott.

Ugy állt előttem, mint egy királynő:
— A világ azt hiszi meghaltam! — szólt. Nem haltam meg, élek — magának édes. Karjaimba fogtam. Nem gondoltam én sem Desdama-nára, sem Othello-ra, sem mire, csak azt a lázas hévölt egő arcot, azt a bódító tűz fekete szemeket neztém s becsiptem a szerelemtől.

És a hölgy újra rajtam felede mély tűzű tekintetet.

Ugy-e nem megy el? Ugy-e itt marad? Mert látja én tudom, hogy most innen Florenczbe, onnan Rómába, Napolyba, Ankonába készül, szóval itt akar engem hagyni, végzte kitörő hangon és egy megszorította keze-met, hogy szinte föl-sziszeszentem.

Hosszan a szemembe nézett, mintha bűvös-bajos tekintetének varázsával akarna utolsó akaratörömet is semmivé tenni.

Én már ekkor olyan voltam ennek az asszonynak a kezében, mint egy kezes bárány.

Nyakam köré fonta barsony karját és odavonta fejemet pihegő keblére. Aztán halkán, „so-

tenutó” elkezdett beszélni Velenczéről, Florencz-ről, Napolyról, Rómáról.

— Lassa drágám, én már bejártam azt az utat, melyért most engem itt akarna hagyni. (A nagy szerelemben is vannak az embernek rögeszméi, fixa ideái. Neki az volt, hogy én őt ott akarom hagyni, hogy szökni akarok tőle).

Aztán beszélt a Doge palotáról, az inquisitio rémes termeiről, az aiarozos szüzekről, a talakba vágott titkos résekről, a névtelen áruló levelek helyéről, a kinzókkamarákról, a sohajok hidjáról emlékezett meg. Mintha az inquisitoroktól ijedt volna meg, vont jobban magához.

A bájos asszony karjai között bejártam Florenczét és Rómát. A florenczi két aranykapu, nyolcszeglettű kápolna, a Baptistério — a hol Dantét keresztelték — említésénél egy fenséges mosolylyal jegyezte meg az asszony:

— Dante költői nagyságából csak egy utolsó vonás hiányzik.

— És ez? — kérdeztem én.

— Rólam egyik művében sem emlékezett meg.

Venus templománál Rómában fejének egy kaczer mozdulata közben kérdezi: — Vagyok-e én olyan szép, mint Venus lehetett?

— Szébb!

— Ismerie maga Venust?

— Persze, feleltem rá, a mitológiából.

Hölgym egy darabig nem szólt semmit, handin szemében olyan különös tűz villant meg. A mint gyönyörűn tetszésű ajkai álmatagon beszélték, kénytelen voltam beismerni, hogy azt sem tudja miket beszél. Valami új fixa ideája tamadt. Néha oly zavart értelmű dolgokat mondott. Mikor a Szent Péter bazilikáról beszélt, hirtelen azt kérdezte: szeretem-e? — Aztán ölelő

rázi porhüvelyéből az örökké élő lelket. Szomorú szatyrája a sorsnak! Hiába, a mi népünk még nagyon elmaradt és tudatlan. Hisz e gomba már külső alakjánál fogva is sejteni vélünk a benne rejlő gyilkos nedvet, s ha már valaki ilyenhez vagy más fajta ismeretlen gombához jut, legalább kérdezze meg olyantól, aki ha nem is ismeri, de annak megevéseétől elrettenteni tudja. A gombáknak oly sok ehető és mérges faja van, hogy ennek élvezetétől tartózkodni kell, s azért csakis oly gombát együnk, melynek ártalmatlan voltáról biztos tudomásunk van, vagy mint ehető általános használatban vannak.

A mérges gombák felismerésére és megkülönböztetésére határozott ismertető jelek nincsenek. Fődolog, hogy óvakodjunk oly gombák használatától, melyeknek kellemetlen szaguk van, nyákkal vannak bevonva, ha felvágjuk, színeket elváltatják, gyanus, piszkos helyen nőnek. — Vannak azonban olyan mérges gombák is, melyek ezen ismertető jelek egyikével sem bírnak, tehát igen tartózkodók legyünk ezek használatától, s álljon előtűnt elrettentő példa gyanánt a jelen eset, s tanuljuk meg a szerencsétlen elrettentő áldozatok sirjai fölött az óvatosságot.

Nagy baj nálunk, hogy néptünk lapot nem olvas, a kalendárium pedig nem fogy, ha a rémtörténetek helyett tanulságos dolgok vannak benne. Iszonyu buta a mi néptünk! Az iskolákban elrendeltetett ugyan az „Egészségtan“ tanítása, de hát hol tanítatik az? Nagyon kevés helyen. Pedig ez a tantárgy egyike a legfontosabbaknak! Testünk által részecskeje vagyunk a mulandóságnak, mint perc része az időnek, már pedig: pars sequitur totum! Halandók vagyunk, tartozunk a természet adójával, de meg kell tanítani a népet az iskolában és a szószékéről arra, hogyan lehet bizonyos bajokat elküldeni.

Szegény áldozatok! Életek nem vétetett el, csak jobbra változott, mert a halál a halhatalanság kezdete. Veletek már nekünk nem lehet beszélni, csak az élőkhöz irányíthatjuk intő szavunkat: vigyázzatok és óvatosak legyetek! Azoknak pedig, akik állásuknál fogva a néppel érintkezni kötelesek, legszentebb munkájuk legyen azok tanítása az iskolában, templomban és

karjait lefejtve nyakamról, a kezemet ragadta meg. —

— Ha olyan nagyon szeret, mint mondja, le mert volna-e velem ugrani a kupola tetejéről? Démoni kiáltást ejtett e körbe, szeme különös tüzből égett. Megrettentem. Hiszen ez a nő örült. A szerelem örülte.

— Jöjjön ha szeret, — suttogta szenvedélytől elfojtott hangon és átölelve ellenállhatatlan erővel vont maga után egy keskeny erkélyre.

Egy homályos vizikátorra nyit a ház ezen oldala. Alattunk a laguna sötét vize hőmpölygött. Odakint szorosan magához ölelt.

— O, hellóm, drágám! Én az izgalomtól gyöngyöző homlokkal, minden erőm megfeszítésével iparkodtam göröcsösen ölelő karjaiból menekülni...

Ó pedig örületeseket beszélt: — Ha az elsővel nem tudtam meghalni, meghalok a másodikkal. „Morendo“ tördeite már már elhaló hangon. Kezdem eszméletemet veszíteni.

A következő pillanatban hirtelen áthajolt az őrjöngő asszony az alacsony erkélyráoson s a másik pillanatban már magával rántott a melységbe. Egy örületes kiáltottam és fölébredtem.

Ott feküdtem még mindig álló helyeben ringatózó gondolamban, szemben azzal az elátkozott házzal.

— Signor! — bátorzkodott később gondolásum megjegyezni — turcsa álmai lehettek.

mindentűt, ahol erre alkalom kínálkozik, mert írva vagyok:

„Boldogok, akik sokakat oktatnak az igazságra, mert élni és tündökölni fognak mint a csillagok, — örökké...“

Herváth Gyula
áll. népsík. igazg.

A bíróválasztás.

A bíróválasztást s részletes tisztújítást a lefolyt hét csütörtöki éjtették meg Kolbenschlag Béla szolgabíró elnöklete alatt.

A választást megelőzőleg a képviselőtestület értekezletéből kifolyólag helyettes-bíróknak Megla Istvánt, Cvetkovics Vinczét és Petrics Ignácot; pénztárosnak Bencsák Ferenczet, Kiszellák Lajost és Frász Tamást; városbíróknak meg a maga részéről Molnár Józsefet, Cvetkovics Antalt és Kiszellák Lajost hozta javaslatba a szolgabíró, illetőleg kandidálta, miután Molnár Elek a városbírói, Premecz Miklós a helyettes-bírói jelöltségtől önként visszalépett, Prusztz Alajost meg a képviselőtestület óhaja ellenére, hivatkozásal a belügyminiszteri döntésre, a jelölésből kizárta.

A két párt harcra készült s noha az ellenzék kisebbségben volt, a többség még sem ment bele az ütközetbe, mert jelöltjétől, Prusztz Alajostól, tágitani nem akart s így megesett, hogy délután 4 óráig a városnak 500 szavazója közül csak 118 adta le szavazatát s ezek mind a Molnár-pártból kerültek ki, a másik pártból nem szavazott senki.

Mikor a szolgabíró a szavazatokat összeszámálta, kitént, hogy városbíróknak Molnár Józsefet, helyettes-bíróknak Cvetkovics Vinczét, pénztárosnak Frász Tamást választották meg egyhangulag.

A szavazástól tartózkodók megelégedtek azzal, hogy a választás megsemmisítését kérjék, mit Ziegler Kálmán városi képviselő a többség nevében legott be is jelentett, s mely megsemmisítő panasz a választási jegyzőkönyvhöz hozzá is csatolatott. — Alapítják tiltakozásukat arra, hogy a szavazásra joga sultaknak negyedrészre sem szavazott le, tehát a megválasztottak a többségre nem támaszkodhatnak; meg a szolgabíróknak abbejárására, hogy a többségnek határozott, írásban is beterveztett óhajára Prusztz Alajost a kandidációból kizárta.

A megválasztottakat egy deputáció csakhamar a város házára hozta, hol Molnár József s Cvetkovics Vincze a jelenvolutakhoz szóván kijelentették, hogy a tisztséget elfogadják. Molnár városbíró fizetéséből 100 forint ajánlott föl a szegények pénztárába, mely kijelentését köztetszéssel s rokonszenvvel fogadták.

Öt és fél órára mindennek vége volt csak az utcán voltak láthatók csoportok, kik hol éltették jelöltjüket, hol megabcsuolták egymást.

Megvan tehát az új bíró!

El nem mulaszthatjuk ezuttal, hogy szívélyes búcsút ne vegyünk a volt városbírótól. Prusztz Alajos ur 13 évi hivataloskodása alatt bebizonyította, hogy a benne összpontosuló bizalmat megérdemelte s rászolgál arra a ragaszkodásra, mely a lefolyt bíróválasztás folyamán is személye iránt megnyilatkozott.

A kor színvonalán álló gondolkozása, nézetei és a külföldön töltött több évi tapasztalati nyomokat hagynak hátra Csáktornán, mert el kell ismernünk a város felvirágoztatása körül szerzett érdemeit.

Hogy Csáktornának iskolaügye modern és magasfoku, az ő érdeme. Hogy a város utcai rendezettek; hogy járdáink készültek s hogy az utcák annyira rendbe lettek hozva, hogy büszkén hivatkozhatunk a köztisztaságra s Csáktornának városias jellegére; hogy a város öntözése rendszeresen eszközöltetik, az ő érzékének következménye.

Hogy van a városnak villamos világitása; hogy a vasut felé vezető út jókarban van; hogy a vágóhid létrejött s hogy a csatornázást a városban végrehajtották, az ő fáradhatatlan érdeklődésének s kezdeményezésének a kifolyása. — Egyszóval az ő bíráskodása korszakot jelent még akkor is, ha regéle megváltása körül fölmutatott eredményeiről nem szólnak is s nem emlékszünk is meg a kaszárnyáról, melynek létesítése körül nagy érdemeket szerzett.

Mindezek egyenként és összesen emlegetetté fogják Prusztz nevét tenni még az utódok előtt is.

A város érdekében kívánatos, hogy a személyváltozás ne legyen egyuttal rendszer-változás is számítunk az új városbíró ur hazafiságára s szeretetére Csáktornya iránt, hogy a megkezdett uton tovább haladva, a város fölvirágoztatását teljes erejéből előmozdítsa.

Különfelek.

Hírdetés. Kérjük tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek ez év harmadik negyede alkalmával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat bektüldeni!

Haladás. Perlak nagyközség képviselőtestülete elhatározta, hogy a kihirdetéseket (doboltatás) ezután magyar nyelven is eszközölteti.

Perlaki önk. tűzoltó egyesület folyó év augusztus 4-én ünnepli 20 éves fönállásának jubileumát. Az ünnepély programja: Délelőtt 9 órakor hálaadó isteni tisztelet; fél 11 órakor a szertári helyiségben disz-közgyűlés. Délután fél 3 órakor a perlaki tűzoltó egyesület gyakorlata; 4 órakor kivonulás Ottokra a városi vendéglőbe, s egyidejűleg a táncmulatság kezdete. A táncmulatságra belépti díj személyenkint 1 korona. Tűzoltók egyenruhában belépti díjat nem fizetnek. — Felülfizetések köszönettel fogadtnak.

1848/49. évi honvédek nyugdíjazása és évnegyedenkénti állandó segélyezés ügyét, ideértve a temetési járuléki engedélyezését is, folyó évi július hó 1-től kezdve, a miniszterelnökség kebelében alakított vegyes bizottság intézvéen, azok az 1848/49. évi honvédek, illetőleg azok özvegyei, kik 1894. év június hó 21-én 49085. szám alatti belügyminiszteri láttamozással ellátott alap-szabályokhoz képest illetén ellátásra igényt vélnék támasztani, kellőleg felszerelt folyamodványaikat ezentul ne az országos honvédegyezős együlethez, hanem közvetlenül a magy. kir. miniszterelnökséghez czimezve küldjék be.

Halálhír. Echrenreih Nándor mura-szerdahelyi körjegyző e hó 17 én elhunyt, pénteken temették el. Nagyszámú családja siratja a meghaldogultban támaszát, ki mint jegyző 20 évig vezette Mura-Szerdahely ügyeit. Nyugodjék békében!

Tomeges gombamérgezés. Megrendítő szerencsétlenségnek volt aznhelye a mult hét végén Uj Udvar major a Mura mellett. — Kniplica Lőrincz és Pintarics Ferencz uradalmi béréseknek 12 tagból álló családjuk esett áldozatul annak, hogy a galócza-gombát, melyet vacsorára elköltöttek, nem ismerték. A szomorú eset részleteiről a következő értesüléseink vannak. Pintarics

Ferencz urodalmi cseléd, szerdán reggel a Cser-namlaka nevű majorba kőművesmunkát ment végezni. Ittvan fia és Kniplics cselédnek József nevű fia is vele voltak, hogy neki munkájában udvaroljanak. Este hazajövet a Gradiscec nevű erdőben megpihentek, mert Pintárics rosszul érezte magát, ott egy kisét nyugodni akart. A gyermekek ezalatt gombát szedtek, hogy azt este elkötsék. Pintárics lassan vándorogott hazafelé, be is tért az ujudvari kaszárához Kayser Lajoshoz, hogy neki bejelentse, hogy következő nap rosszulléte miatt dolgozni nem tud. Így, mire hazatért, a gyermekek a gombát már megszülték a hozzá is láttak annak elfogyasztásához. Az apa rosszulléte miatt nem evett a gombából és ez szerencséje volt, mert már csütörtökön délelőtt 11 órakor a Pintárics családban, este meg már a Kniplics családban mutatkoztak a mérgezésnek tünetei a legborzasztóbb mértékben. Orvosi segélyt igénybe vettek ugyan, de már későn, mert már pénteken reggel halottja volt a két családnak, vasárnapra meg már 8-an szenvedtek ki, a többiek a halál karjai között vannak a legkétségbeesettebb tusában. — Tragikus véget ért Pintárics családja, ki egyik lányát pénteken délelőtt, délután 3 gyermekét, vasárnapra feleségét és még egy kis lánykáját veszítette el. Valamennyit eltemette, magára maradt családjából egyedül! Kniplics családjából vasárnapig kettőn haltak meg. A fölvetett jegyzőkönyvek szerint, a melyeket csakortnyai szolgabíró-ság Wenetianer dr. stridói és Krasovecz dr. csakortnyai orvos szakértői assistenciája mellett fölvetett, büntetendő cselekmény vagy vétkes mulasztás nem lorog fónn, hanem tisztán a véletlen szerencsétlenségnek áldozata a két család. Az ügyet a kir. járásbíró-sághoz tették át további eljárás végett.

Merénylet. Pokrivács Mihály kedveshegyi lakost a Szomodics Viktor-féle szőlő mellett harmadik támadták meg a múlt vasárnap éjjel, miután előbb együtt mulattak volna. Fejét két helyen törték be követ, majd meg veszelési szurásokat ejtettek rajta. A súlyosan megsebesült eszméletre térvén, részletes vallomást tett, melynek alapján a tetteseket elfogták s a kir. járásbíró-sághoz beküldték. Pokrivács sebe éleveszélyes; ha az orvosi vélemény szerint az ütések folytatásának elmaradása nélkül meg nem lehet — okvetlenül halálos. A merénylet oka, régi gyűlölködés.

A csakortnyai állami tanítóképző-intézet első osztályába felvétetnek oly ép testű egészséges tanulók, a kik 15-ik életévüket már meghaladták s négy közép- vagy polgári-iskolai osztályt sikeresen elvégeztek. Ha a kérvényezők száma engedi, kevesebb osztályt végeztek is felvétetnek; ilyeneknek a magyar nyelvből, számtanból, földrajzból és történelemből a felvételi vizsgálaton legalább annyi jártasságot kell tanusítaniok, a mennyit a négy közép- vagy polgári iskolai osztályban tanultak. A tanítóképző-intézet igazgatótanácsára címzendő folyamodványok f. évi augusztus 1-ig a képezési igazgatóságokhoz küldendők. Melléklendő a) születési bizonyítvány, b) iskolai bizonyítvány, c) orvosi bizonyítvány. d) szegénységi bizonyítvány, ha az illető segélyért is folyamodik. — A segély minősége: A felvett növendék részéről 10, vagy 5 frotos havi részletekben pontosan előre fizetendő évi 100 vagy 50 frotot képezés a köztartásnál és szabad lakás, vagy e helyett lakbérpénz. A kik a köztartásban nem ohajtanak résztvenni, megfelelő pénzületi segélyt kapnak. A felvett növendékek szorgalmuk, előmenetelük és magaviseletükhöz képest a többi évfolyamokban teljes ingyenes elárást nyerhetnek. Minden bennetköz növendék tartozik az intézet pénztárába evőeszközökre egy frotot, s kivétel nélkül minden növendék 1 frot betegápolási díj címén fizetni. — A tankönyvek, íróeszközök, rajzeszközök, ojtókések mintegy 18—20 frotba kerülnek. — A felvett növendék elegendő fehéreművel s felső ruhával tartozik magát eláráni. A tanév szeptember 5-én kezdődik, a felvételtől a nyert segély minőségéről, a megérkezés napjáról sat. ki-külön fog értesíteni. Csakortnya, 1895. július 10. Margitai József igazgató.

Páratlan siker. Általános panasz volt Magyarországon mindig az írónál és könyvkereskedőknél, hogy a közönség nem vásárol könyveket. Legjobb írónk új regényeit is alig lehetett egy év alatt ezer példányban elhelyezni. Tudományos munkáknál pedig a legjobb esetben néhány száz példányra lehetett felvenni. Annál feltűnőbb tehát az a siker, melyet a legújabb regényünk, az Egyetértés kiadóhivatala által forgalomba hozott „Röptében a Nagyvilág körül” című amerikai diszumi elért. E diszumból most jelent meg az ötödik füzet s máris 8600 példányra emelkedett tüzetlenként a logyasszított mennyiség; s napról napra tömegesen jelentkeznek előfizetők. Ez oly óriási s hazánkban eddig páratlan eredmény, a

mi csakis a munka kiváló szépségében, értékében és rendkívüli olcsóságában lelheti magyarázatát. A „Röptében a Nagyvilág körül” című műben tényleg művészi értékű albumot nyújt az Egyetértés kiadóhivatala a közönségnek, melyet minden család s a család minden tagja örömmel üdvözöl. Minden egyes füzet, mely postai szétküldéssel együtt csak 35 krba kerül, 16 művészi kivitellű fényképmásolat tartalmaz eredeti felvételekben a világ minden tájáról, úgy, hogy az egész 16 füzetre tervezett képsorozatot 256 szebbnél szebb érdekes és tanulmányos fényképből fog állani. Az előfizetési díjak az Egyetértés kiadóhivatalába Budapestre küldendők.

A bártfai nagy erdőben... Nóta is szól már királyasszonyunk bártfai nyaralásáról. Kéri Gyula, az ismert dalköltő csinálta, a ki látta a bánatos királyasszonyt a bártfal erdőben elmerengve járni. Posta lelkét megillelte ez a látvány és hangulatos dallamu, költői szövegű dalt írt róla. Az érdekes nóta „A bártfai nagyerdőben” címmel a jövő héten jelenik meg, a királyné ő felségének ajánlva. — Kapható Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyv- és zeneműkereskedésében Csáktornyan.

„Uj Idők”. A magyar olvasó közönség egy régi vágya beteljesült. Kapott végre egy jó, modern izléssel, da azért magyaros szellemben szerkesztett képes hetilapot az „Uj Idők”-et. Csak igazságosak vagyunk, mikor ezt az első félév után és az évnegyed első számánál konstatáljuk. Ebbe a számba hosszabb és folytatásos novellák kezdődnek Herczeg Ferencztől meg Bródy Sándortól, pompás kis vigjátékok irt belé Murai Károly, Mikszáth Kálmán folytatja „Szent Péter esernyője” című elbeszélést és apróbb közleményekkel gazdagítják a szám tartalmát Bárony István meg Sebők Zsigmond. A kitűnő illusztrációkat Skutetzky, Neogrády meg Rubovits szolgáltatják. Az „Uj Idők” kiadóhivatala (Andrássy ut 10. sz.) bárkinek kívánatra ingyen küld mutatványzámot.

Eljegyzés. Kászonyi Mihály paksi állami polgári iskolai igazgató eljegyezte Udvardy Fannyt, Udvardy Ignác zalaezerszegi polg. és középkereskedelmi iskolai igazgató s a Zalamegye-i szerkesztő tulajdonosának leányát.

C S A R N O K.

Ki hogyan tánczolja a csárdást.

I. A fővárosból vidékre jött gigerli. A csárdás divatát többnyire ez a speciesz teremti. Azért ma oly fura, képtelen és közel áll a vitus-tánczhoz. — És pökhendi, mint a terjesztője, kezdődik snájdig bizalmassággal. Nincs az az izom, mely ne rezegne, a lassuján a léha beszéd járja, a táncz mellékes, a frisére ugrik ki a tánczszeni. Ott a cigánydogón a stratégiai tér, toporzékol, rezeg, kiabál nótát rendel, hányavetésében példátlan, más időkben azt mondták volna: „Órült”, most pedig „herczes” és sikkes. A terület ura és végül Nádai Fodor Taszilójának mintát adhat. Oly arczáltan, hogy pataköz izzadsági „valladé-kát”, az ő aranyosának, tánczosnőjének batiszt-zsebkendőjébe törüli.

II. A falusi gigerli. Az előbbi minta nyomán indul. De amannak örületes divatában, hogy úgy mondjan megvan a divatnak gráciája, de ez az éretlenség a mit a falusi gigerli produkál, rettenetesen bántó. Ez a speciesz legtöbbsnyire a báli ruhán is tul teszi magát. Rendesen ott mulat legobbán, a hol a nappali közönséges ruhájában, olykor csizmában is toporzékolhat. Kurjant nagyokat és rendesen a lányok nemes ideáljait, ábrándjait rontja. A táncza a neveltség tobzódása. — Az

egész táncz előtte heczcz, hogy tánczosnéja megemlegesse. A lovagias férfi nem létezik benne, de megnyilatkozik a rosznevelésű duhaj legény uri külsőben. A lányok egy részének imponál ez a kihívó merészség és szeretnek vele tánczolni, mert legalább — megemlegeti. Ő is, mások is!

III. A kereskedő segéd.

A tánczban sem tud megfelekedzni, hogy hivatása a hölgyek kiszolgálása. Rendesen azzal tánczol, a kit a boltban is kiszokott előzékenyen szolgálni és ott is előzékeny. Megfigyeli tánczosnője tánczban való ügyességét és alkalmazkodik. Elveszi legyezőjét és szigoruan vigyáz arra, hogy a virágot el ne vesztse hölgye. Akár egy zsebkendő se. Rendesen hölgyének tolettjét dicséri, különösen, ha ő mérte le a kelmét. A táncz nála nem élvezet, hanem cél és akkor boldog, ha hölgye mosolyogva jön legközelebb a boltjába és ismét vele szolgáltatta ki magát.

IV. A jó fiu.

Nem ugrik, de gyorsan megy akkor, ha neki tánczosné jut és nem hánja akár ki lánya, ha fiatal, ha vén, különben rithmos nélkül zötyög, de kitartó a tánczban. Ostobaságokat beszél, de boldog, ha mosolyt fakaszt, egész éjszaka fáradhatatlanul robotol. Az anyák hálásan pislognak rá, mert tudják, hogy a legutolsó esetben a jó fiu a petrezselyem áruálás ellen megvédi leányát. A csárdást a jó fiu gyűlöli, mert ebben csak egy leány reputációját lehet megmenteni. Anyira nem válogatós, hogy szükség esetén a templom tornyával is eltánczolna. — Hódítani sem tud, de megbecsülhetlen. Olyan ő a tánczmulatságon, mint rossz darabban a potya-jegyesek. Ezek is teljesítik kötelességüket: tapsolnak. Ő is tánczol, a kikkel másként senki sem tánczolna kivilágos kitvirradtig. És ő lelkezik legjobban, hogy milyen jól mulatott!

V. A tanító.

Elpirul, mikor a bátorság fölbuzzog benne hogy tánczolni fog. Mint egy szűzbeszéd hőse ha zavarosan lámpalázzal vi-szelkedik. Szegletes mint egy icosa aeder, trémázó mint egy nagy urat fogadó falusi szónok. Bátoratlan és szótalan, de e bátor-talanság dacára boldog, mert ha a táncz elfohászkodott, ennek nagy oka volt. Halkan beszél és a kövéreket válogatja, mert attól fél, hogy a szilfid természetük mind kosarat adnának. Ha ebből az ő szegletes viseletéből itélnék meg, rosszul ötene. Szív és józan fej dolgában pedig sokan következknek utána.

VI. A hozomány vadász.

Nála a táncz csak eszköz. Miután a hozományt messziről megéri, mint vizela a heverő nyulat, azonnal munkához lát és czélja: megnyerni a mamát. A házasságra megérett férfi a mai divatos csárdásban sem rughatja a port. Elegáns és sneidig. Rendesen társalog és novella-izt hangon meséli egy garzon lakás gyötrelmeit. Jelentősen pislog és mondja:

— Ha az én fézkennek meg volna a maga édes, aranyos mosolygó anyyala! Ezt a mondását még jobban megsujtázza, ha érdemas a — hozományért.

Atyus.

(Vége köv).

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 srednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeffa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kalijara Fischel Filipova kam se predpata i obznane pošiljaju.

na horvatskoj i mađjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki otijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

Uporabljenja u bolestih.

U nastalih bolestih neokljevajmo i neizčekujmo, da budu one same od sebe prestale. Ako se jedna hiža užgala, jeli moramo ili smemo onda čekati, s obranom, dok je i krov izgorel do dna? I bolest, ako se u svom zametku ne odstrani pustiti će koren, te i lečnik već put zakašnjeni učvršćeni beteg neće biti u stanju izvraciti.

Sama narav pokazat će bolest trpećemu čovjeku, čega se ima držati. Ako slabost čuti, narav ga nuka na počinek; brez muke nemore si gibati bolestne kotrige; nemore upotrebit druge bolestne ustroje; ovi kotrigrig organi moraju nepomični ostati, sama narav odredjuje njim počinak.

Bolestnog želudca odbija netečnost od hranah, anda ne je ga treba sa svakovrstnimi jeli siliti.

Ako se jedino zlo čutimo, red u jelu i počinek sami budu moguću zdravje povrnuti, i slučajno život nam osloboditi. Ali ako mučnina neprejde, nego suprot se ogoruče tad je stalno, da smo betežni, te nezakasnjajmo k lečničkoj pomoći, navlastito pak za prijelpljivog vremena.

Soba za bolestnika.

Bolestnika směstimo u dobro zračnu sobu. Ako je čisti zrak, kak smo videli za uzdržanje zdravja neobhodno to je tim većma glade povraćenja izgubljenoga zdravja. Jako vruća, kak i jako mrzla soba jednako je

škodljiva zdravju. U sobi bolestnika neka bude uvěk čist i frižek zrak; danomice se mora već put oprozračiti s držanjem na odprto vratih i oblokah. Ali onda se bolestnik mora oduvati odpropuha. Osobitu pazku treba je postavljati na pozračenje kod bolestnika prilježljive boleati; uméstno ako jednoga obloka neprestano odprto drž mo. Da neprestano potrebiti friški zrak ima. U sobi bolestnika netrpimo mnogo ljudih.

Način postupanja s bolestniki.

Potrebito je, da bolestnik more tiho počivati, mora se anda svaka buka odstraniti. Nesme se zakričati na njega uz razdražiti, te je morati sve izbegavati, kaj bi bol povećalo te uznemirenje prouzročilo.

Nigdë neima već potreboće za najtočniju čistocu, kako pri bolestniku. Zato je jako neuméstno, bolestnika u zračanom rublju pustiti. Nasuprat, kolikoput je samo moguće, preménit je treba rublje i posteljenu. Ali nvěk paziti treba i na to, da se bolestnik neprehladi.

Mnogo neprilike prouzroči bolestnikom to, da se premnogo zamotaju s blazinami, glavu s debelimi rubci, s kapami, naročito pri vrućih bolestih (kak n. pr. bleki, kože) u toj veri, da bolest nazad nebi se povrnula, — ili iz toga nagadjanja, da je samo s obilnim znajenjem moguće sve odstraniti. U ovom pogledu prosimo naputek od lečnika, te nam budi mérilo obée čuđenje bolestnika. U obée medjutim' neka nam nemimo ide pazke, da se čuvajmo preobil-

noga zamotanja, ako se pri tom bolestnik nepovoljno čuti. Poglavitna jestvar na toplom držanje noguh.

Kaj se znojenja tiče, ako je potrebno to unaprediti, u tu je svrhu uméstnije, ako u spodobnih prigodah hasnovat običajno — jagujedovog drva, — bazgovog cvětja uzkipljenu kapljevinu, s cukorom zasladjeno podajemo, nego da bi razdražujuća pitja, kak n. pr. vruće vino upotrebljavamo, koje pak naročito s dihalu (s paprikom i prpom začinjeno) mnogi za jedino vraštvo drže, u svih nepogodah se stim služe, čime, u pogibelj stavljaju, te moru još težiši beteg zadobiti.

Red jela za bolestne.

Najviše bolestih, osobito spočetka snestajanjem apetita hodi. Večkrat sam želudac izmeće van ona hranive tvari, koje je želudec nepotrebito primil. Ili ne živimo s onoga kaj u usta natrpamo, nego od onoga, kaj probavimo, — u takvih prilika više škodi nego hasni sa svakovrstnimi jeli natrpavati betežnika. U spodobnih prilikah posluhnimo naputek lečnika te ga čvrsto obdržimo. Veliki del povraćajućih se bolestih sledi iz prekršenja tih naputkah.

Lečeci (vračeci), oporavljajući.

Krivo je verovati, da izlazivši iz bolestih, da zatim svigdar i namah zdravje sledi, de kak su boli prestale, da se bolestnik more namah u prvašnje stanje povrnuti k poslu i načinu življenja. Ne stoji tak. Večkrat i poviše tjedna prodje, dok se prvašnje zdravo

ZABAVA.

Neugodno sastajanje.

Bilo je baš godine 1870-e, kad je jedan mladić od dvadeset godinah, zvršivši soldačku akademiju postal offirom u Petrogradu u Ruskoj. Kak svaki mladi poručnik (Lieutenant) želi u družtvu gospodičnah se najviše zabavljati, tak je i naš novoprečeni komaj čekal, dok školskoga praha otepe te se med liepe frajlice zmeša.

U varosih to neide težko, pak tak je i on lahko u takovu družtvu dospieval, dok mu se na jedan krat srđce, za jednu šestnajst godinju liepu gospodičnu nezakvači. Ista je bila kćerka niekog višušeg činovnika.

Mladost, norost! A tak je i med ovimi dvemi bilo. Igrali su se, galili, ljubili i vadlali. Jedan krat su se zavadjali radi nieke neznatue stvari, te je vadlinga stala, da ako on zgubi, mora se obriti i ženskoj odeći fotografirati dati, ako li pak ona zgubi, tak će se morati u mužkoj odeći fotografirati dati, naravski ona.

Stvar se svojim vriemenom rieši i on je zgubil. Naravski da je sad moral kakti carski offir svoju rieč održati, i akoprem na stvari nije bilo Bog zna kaj, ali mu ipak nije bilo

posve ugodno, a najpre pak kakti offir. Ali ljubav nadvlada sve i on se svojoj maloju za volju žrtvu doprinesti.

Najprije si ono malo dobra dađe obriti a zatim se odputi u stan svoje male, koja ga je svojom starijom sestrom čekala i već opravu u pripravi imala. Obodve gospodične su ga sad u crnu svilnu opravu po modi oblekle, zatim krivi lasi i opet novi po modi ženski škriljak na glavu a lepezica (feher) u ruke i gotov je bil. Pred hižom je stala već pripravna kočija, u koju su ga potajno se smejuć, da kućiš nikaj neopazi, zrivale, kućiš dobi nalog da k-dvorskom fotografu (H. fotograf) Levitzky-u vozi i kočija se u ulicah Petrograda zgubi. —

Kočija pred fotografom stane i offir se nekak nespretno iz nje zvieće. Samo mu se je čudno videlo, da je pred kućom fotografavani stal jedan carski dvorjanik. Nikaj zato! Nikoga u toj opravi nemre prepoznati. On ide u ganjk a onda po štengahgore u Atelier. Ali eto neareće! Kad je došel do sredine štengah, pokaze se gore na štengah sam cesar Alexander II. sa svojim bielum kapum na glavi a u garde uniformi, koj je baš iz atelieria isel gde se je dal fotografirati.

Sad se je naš offir ali ipak zgubil te čim je cesar po štengah bliže njega dohadjal, tim je on bil izvan sebe tak, da kad je posve do njega došel, se je na toliko zazabil, da je

zaboravil, da je u žensku opravu oblečen, te se je u zabuni po soldački kak svieća jednako izpravil, desne ruke prste na svoj ženski škriljak metnul i salutiral.

Cesar malo postane te se nad tim ženskim salutiranjem začudi, zatim stupi bliže tobožnje gospodične: „Kaj to znamenuje, tko su oni?“ zapita sad debelim i strogim glasom te gospodični očmi mieri od glave do pet i opet od pet do glave.

„Lieutenant B. u carskoj gardi, 2-i regiment, 2-i bataillon, 3-a compaignia 1-i oddiel“, raportira ov odmah drhćućim glasom.

„Ali kaj znamenuje ta maškarada?“ veli opet car — „Dole zrukum, velim vam! Kak ste došli na tu misel?“

„Vaše Veličanstvo“, odgovori offir — „Ja sam zgubil vadlingu te sam poštenjem uslied toga obvezan, se ovak dati fotografirati i zato sam ovde.“

Cesar je ustnice grizel, ali znutra je u svojoj prirodnoj dobroti hotel od smieha puknuti. „Anda tak se to ima?“ — veli. Idite dakle gore pak se dajte fotografirati, a kad budete gotovi, vozite se ovak, kak u stojite jednako k-vasem regiments-commandantu, kojemu se predstavite te mu rećite, da ste od mene poslani.“

Već je nutarnji smiech kod cara skoro buknu, kad za držati se, još jakim glasom dodene: „Jeli ste razmeli?“

stanje povrne. To je doba oporavljenja. Jos i oni, koji su ozdravili neka oprezni budu; neka se toplije oblače, jako umereno neka živu, te samo silam si primarena dela obavljaju.

Predsuda i coprija.

Bolestniki gustoput postanu aldovom mnogovrstnih predsudah i coprijah. Narocito u detinjih bolestih — vlada najviše pred sudah i coprijah Veliki del roditeljah si to ptedstavlja, da najviše tih bolestih od zametka izhadja, te odlučuju i smiruju se u tom, da proti zlu neima pomoći i netrēba ništ činiti. Ovak onda mnogo dece izumre, ar njim zanemare vraćenje. Ili pak drugi roditelji svaki beteg uzimlju, kak da od glistah dohadja, te jeli treba ili ne, ona prenapunjuju dete s gliste terajućimi sredki. Mnogi veruju u copriju, da n. pr. zato bolestno dete, da ga je negdo urekel, s očmi ga udaril, i takvo onda s ugljenastom vod m nastoji vraćiti.

Svakoj predsudi i copriji zvirališće je neznanstvo. Zato gdo se uči, taj neće u predsude i coprije verovati, nego slušajući dobru reč pameti, izbegne iz tih proizlazeće neprilike.

Gatarice.

Ali još više zla prouzročuju gatarice, koja proti svakomu betegu znaju nekaj odredjivati. Čudotvorna obećanja i zavedljiva prorokovanja ovih, zamame mooge. Pa su bolesti jako mnogobrojne, narav jim i uzroki vrlo različiti načini svladanja njim jako protivni, tako, da se sa lečenjem samo toga ućeci se lećniki moru baviti.

Tak lahko se nepodēne takov brezmišljenjak, koj bi uru k soštaru na popravke odnesel, iti koji bi hotel hižu po krojacu dati pokriti ar svaki zna, da kakvu je gdo meštriju ućil i vėžbal, da to razme.

Ćuvajmo se anda gataricah.

Zvoni vu La Pazu.

Meksikanska pripovest.

La Paz, mali meksikanski varašuec, ne zasluzuje na nikakov način to ime, ar je najnemirneši i najnezadovoljnēši varašinec na

svētu. Guoer deli ga vu dva jednaka dela. Onomu, koji nezna, taki bum mu povedal, da je Guoer vu deždjevno vrēme reka, a kad je suho, onda je pusto kamenito korito.

Vu ovom koritu počimlju stanovniki Montilla i La Cruza — tak se zovu ti dva deli varašinca La Paza — već vu ranoj mladosti pokazuju jeden drugomu poštuvanje, hitajuć jeden na drugoga kamenje. Potlji, kad postanu muževi i zbiraći, imaju stoticu maćinov, ea si med sobom ogorćuju život. Ali oni su ipak dobri krćčeniki, a to su dokazali svojemu biskupu, koji živi vu tom nemirnom varašincu, ter vuživa najvećše prestimanje, Prvlje je živel šest mesecov vu Montilla a šest mesecov vu La Cruza. Ali to nije bilo po ćudi (po volji) drugomu, za to vrli i dobroćudni svećenik je svećenik je odlučil, da bude premēnjal svoje baravišće svakoga tretjega meseca.

Ali niti to nije bilo prav stanovnikom Mentilla, kak takaj niti onim La Cruza.

Vsaka stranka hotela je da biskup samo pri njoj stanuje. Da načini kraj tomu pravdanju i svadji, preselil se je biskup sa sjemeništem vu jeden kloster, deset miljah (pošta) daleko od La Paza.

Razumēva se, da su vu La Pazu bile dvē prvostolne crkve, jedna ljepša od druge, ter više menjih crkvicah, ar Montillo niti hotel vu pobožnosti da za La Cruzeom, niti La za Montillom.

Stanovniki Montilla narućili su nove zvone za svoju katedralu (cirkvu).

Na skorom po tom nabavili su stanovniki La Cruza ljepše i glasneše zvone za svoju cirkvu.

Montillo doziđal je novoga turna, a La Cruz dva turna.

Vu Europi i Sjedinjenih državah narućivana su zvuca, a dok su ih oćekivali, do ti čas su zidali turne.

A onda?

Onda je bilo vu La Pazu tuliko zvonjenja, da si je živ ćovek ne mogel predstaviti (pregruntati). Nije se moglo odlučiti, koji del varaša bi preobladal, ar od silnoga šuma zaglušila je ćela okolica.

Ali to nije bila jedina nesreća; to je koštalo vrlo vnogo penez, ter zaradi bedastoće Cruza i Montilla, počel je biskup nekak po-

prećki gledati varaš La Paz, ar mu nije plaćal dužnu desetinu.

Biskup je druge ljeta, ter su bili gotovi je vmiril, kad su obećali, da budu platili. — Pak nazadnje opal je La Paz vu duge zaradi vjerske gorljivosti.

Došlo je drugo ljeta, ter su bili gotovi vsi turni, a zvoni su vuđrili vu neprekidni sum, nego La Paz nije još na to mislil, da plati dužnu desetinu.

„Preuzvišeni“ naj se malo strpiju potrošili smo vse peneze nu zvone, odgovorili su varaški otel (poglavari) na pritužbu svojega duševneg pastira.

„Drage moje ovćice, ćemo ste trebali toliko zvonov! Ali naj bude, ja bum strpljiven, samo se postarajte, da to nebude dugo ter-pelo“, odgovoril je na to biskup.

I njegova preuzvišenost ćekala je ćekala ali penez rega ter nega.

Onda je pozval načelnika, ter ga je oštro zapital: „Kaj je stom desetinom?“

„Preuzvišenost“, kad bi Oni znali, kuliko koštaju vužeta (striki) za zvone, pak onda naj pomislju na veliki dug našega siromašnoga varaša!“

„Jeli bude moja desetina plaćena, ili nebude?“

„Mi budemo platili, preuzvišeni?“

„Kada?“

„Kak dojedmo do penez?“

„Dobro, rekel je biskup, — „onda budem se ja pobrinul, da dojedem do penez.“

Dojduće nedelje ćulo je dvadeset jezer dušah varaša La Paza od vsih prodekalnicah ovu biskupovu odluku:

„Pokehdob se je puk varaša La Paza svojom pravdom zaradi zvonov ćisto vu prevzetnost pustil, ter neizpunjava svojih cirkvenih dužnostih, kaštiguje ga biskup zaradi toga grēha s tim, da se nesme više vu varašu zvoniti.“

I zvoni sa morali zamuknuti vse do ti čas, dok se neizpuni biskupovo potrebuvanje.

La Paz je ćisto za nēmel od straha nad ovom biskupovom odredbom. Plebanuši su teškim srcem skinuli vužeta sa zvonov, ter su ih poslali vu biskupsku palaću, kak je on naredil.

— Vezda budu za sigurno platili, govoril je biskup svojim prćateljem.

„Na zapoved Velićanstvo“ zbećla officir. Cesar se na to obrne i otide.

„Tak, sad je sve zbogom“ — veli u sebi officir te se odputi gore u fotografov atelier, tam se hiti na stolac te se dade fotografirati, zatim dole, i jer je zapovedal, moral se je onak kak tu bil generalu pokazati. Naloži anda kućišu, da k-kasarni carske garde vozi.

„Jeli je general doma?“ zapita soldata, koj mu je vrata odprl.

„Na službu gospodićna“ — odgovori soldat — „Molim gospodićnu, koga bi pri generalu melduval?“

„Bedak nijedan“ — vujde mu iz ustah — „melduj porućnika B.“

Soldat ga jedno vrijeme premišljava i kad ga konaćno prepoznava, nemre se od smieha zdržati.

„Kaj se tu imaš smećati?“ vikne officir na njega — „Idi me generalu prijavi i to hitro!“

Dok ga je soldat nutri pri generalu melduval, popravil si je officir vani na hodniku pred zrcalom svoj skrljak, koj je već po malo i na heru stal.

Pošto je general officira dobro poznal, zapove soldatu, da ga nutar pusti.

Officir stupi u sobu, general je baš pisal pri stoleku, te je bil ledji k-vrti obrnjen tak, da officira nije videl.

„Dobar dan, dobar dan“ — veli pišuć, bez da se je obrnul — „Samo malo sestripite moj dragi, odmah sam gotov.“

„No pak kaj mi novoga nosite?“ zapita za kratko vrijeme, metnuvši pero na stran i obrnuvši se proti officiru, ali mu rieć u isti mah u grlu zapue.

„Svi dobri duhi hvale Boga — kaj je to! Kaj to znamenuje?“ zapita general te si nemre odehnuti.

„Imam ćest se na najvišju zapoved njegovog Velićanstvo Vašoj excellenciji ovak prestaviti!“ veli officir.

General se od zaćudjenja srusi na stolac i posluša officira, koj mu sve poveda kaj se poveda, kaj se je zbio. Na jedan krat zaprosi vodu i riećmi: „Cesar, cesar, u omiljavicu padne. Officir prićme mn odkapćuvati uniformu i vikati za vćodom.“

Na tu viku dobe i iz druge sobe i generalica, koja se nemalo zaćudi, kad pri svojem omeglenom mužu spazi jednu stransku gospodićnu. Sad i generalica prićme vikati za vodu te od straha vsa bleda zapita stransku: „Ali tko ste vi i kaj vas je sim u kasarno doneslo i još u sobu mojega muža?“

„Ali za Boga miloga“ — odgovori officir — „Kak me moreju za gospodićnu držati! Zar me nepoznaja? Ja sam porućnik B.“

Generalicu je na ove rieći polag svih

neugodnostih zgeneralom takov smieh spal, da je skoro i ona u omiljavicu pala. U tom vremenu je sobarici i dvim dvorjanikom poglo za rukom generala iz njegove omiljavice probuditi. Kad je k-sebi došel, dal je ksebi pozvati regimentskoga adjutanta, bataillon-commandanta i kompanijskog kapitana. Kad su ova gospoda u sobu stupila, pozdravila su našeg officira grohotnim smiehom te su zaključili ga iza toga ovde kakti u reštu pridržati, a general se je odmah obratil na vrhovnog generala Nikolu Nikolajevića te pismeno prosil za naputak, kaj mu je sad za učiniti.

Dok je odluka stigla, vzal je adjutant gospodićnu officiru pod ruku, kak se gospodićue od mužkarcev vode, te ga med strašnim smiehom generalice i ostalih odpelja dole u stražarsku sobu, kam mu je i njegova uniforma bila donešena.

Pod večer je stigla odluka uslied koje je car zapovedal, da se officir ima sa jednodnevnim kućnim reštom kaštigovati i to tak, da mu se ta kaštiga neima u službenu knjigu zapisati, već se samo ima u dnevnoj zapovedi objaviti, da je porućnik B. kaštigovan sa jednodnevnim reštom zato, jer je bil zatećen bez sablje na ulici.

I ovime se je dovoljno pokazala dobrotu srđca pokojnoga ruskoga cara Alexandra II-a.

Em. Kollay.

Prvih dnevoa tukli su se i purgari vu prsa govoreć tužno :

„Mea culpa! Mea culpa!“

Odlučili su bili, da budu gologlavi i bosi igli do biškupa, da ih odréši (odveke) od gréhov. Ali kak Montillo i La Cruza nisu bili vu ničem složni, tak se nisu ni ovaj put mogli složiti vu tom, gdo bude vodil deputaciju, ter je na taj način morala izostati svečana deputacija.

Medtim toga prehadjalo je vréme i prehadjalo, a zvoni nisu zvonili — i glej čudo : pri tom nije se nikomu nikaj pripetilo. Vu jutro moglo se je spati, a da te nebuni silno zvonjenje, po dnevnu si mogel govoriti mirno, nisi trebal vikati, kaj si jakše mogel, da te drugi razme.

Vréme je prehadjalo po mali, zvoni nisu zvonili, a niti biskup nije dobival peneze.

Pozval je opet načelnika (purgarmajstra), ter mu je rekel :

„Vezda netrošite niti na zvone, niti na vuša, niti na zvonare, anda dajte peneze!“

„Preuzvišenost“, odgovoril je načelnik, — „vezda neće niti živa duša plaćati de setinu.“

„A zakaj né? Kaj ljudi varaša La Paza nisu više kršćeniki?“

„Kršćeniki jesu, ali vezda nećeju platiti zato, ar se bojiju kaj bi zvonil opet zazvonili.“

Priredil :
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Poziv na predplatu.

Prvim dnevom meseca juliša odprla se je predplata na novine „Medjimurje“ za tretji fertalj.

Prosimo stoga poštvane naše predplatnike, da nam na početku tretjega fertalja predplatne zaostatke po pošti pošljeju, a predplate za tretji fertalj ponoviju.

Novi predplatniki moreju vsaki dan pristupiti. Čena naših novinah je : Za jeden fertalj 1 for., za pol ljeta 2 for., a za čzlo ljeto 4 for.

Za pošilanje predplate poštom, molimo da se upotrebljuju samo poštanske na putnice.

Velika nesreća vu Medjimurju.

Velika nesreća se pripetila vu marofu Ujudvar pri Sv. Martinu. Dve familije su nepoznate nore gljive jelo, od česa je od njih 9 zbetesalo i vumrlo. Pri jedni familiji je mati i 5 decab, pr. drugoj mati i 2 decab vumrlo. Doktora su nesrećni kesno zvali, pak nega bilo pomoći. Ljudi, čuvajte se od gljivah, koje nepoznate!

Kraljica Jazabeta vu Bártfa.

Iz Bártfa pišeju : Kraljica završava počam od svog dolazka točno vse propise za vraćenje pak ju vu tom uesmeta niti radoz nalost obeinstva. Bila je dovoljno, da kupalištno ravnateljstvo pozove vse goste, nek bi se kaj više susprezali — a kraljica se je opetovano pohvalno izjavila o tom, kak se točno vrši ova zamolba. Nigdo nebi vu gospodji, koja je opravljena vu černimu a šeće se po borovoj šumi, ter ide i na gore (brege), prepoznal kraljicu. Ako je vréme vedro, kraljica nosi vu lévoj ruki slamnati škerlak, a s deanom se vupira na sivi suncobran. Slovački muž prehadaju poleg kraljice, da niti nemislju, koga sréćaju. Kraljica se šeće hitrim korakom po četiri i pet var. Na večer se šeće ili sa svojim grčkim učiteljom ili sa groficom Mikeš. Kraljičin način života jako je jednostaven.

Stane se rano. Dok drugi gosti još spavaju, kraljica već o pol sestil vuri ide vu kupelj, a zatim srće par jajec. Poslje toga se šeće po šumi. Pripriosti obed, koji se nosi iz gostione Schubertove vu „Hotel Deak“, gde stanuje kraljica, obeduje sama, doklam njezina pratnja obeduje vu spomenutoj oštariji s ostalimi gosti.

Tečajem dana pije kraljica gustokrat mrzlo neprekuhano mljeko, pak se more reći, ča se njezina glavna hrana sastoji od jajec, mljeka i mrzloga mesa. Putem vu šumi pripetilo se je gustokrat, da je kraljica ugovorila malu slovačku decu njemački ili magjarski, — ali ju djeca nisu razmela. Tretji dan svog boravka sréla je kraljica vu šumi pekarskoga inuša, koji je nosil težku košaru za pecivom „Jeli težka košara?“ zapitala je kraljica. — „Težka, zmekha je, no kaj si hoćem, kad ju moram nositi.“ — „No ja vam hoću pomoći da bude lehkeša.“ — rekla je kraljica i vzela je nekaj drobnih penez, da kupi dva kifline, toje je za tim s apetitom potrošila. Pecivo je bilo vrlo dobro, ar je inuš kesneše bil pozvan vu „Hotel Deak“, gde su mu naložili, da vsaki dan tam donese zemlje i kifline.

Jeden dan bilo se je pred kraljičnim stanom skup zišlo više radoznalih ljudih, koje nije mogla straža raztirati. Hoteli su na vsu silu videti kraljicu. „Zabadava, zabadava, nebude je,“ rekel je nazadnje jeden prav vu oa hip, kada je kraljica vu jednostavnoj opravi poleg njih išla, a nisu nju poznali. Kraljica se je nasmejala, ar je znala, da se o njoj govori.

Nadvojvodkinja Štefanija.

Kraljevna-vdovica nadvojvodkinja Štefanija predputovala je vu subotu vu jutro ekspresnim cugom Bruselj, gde su ju na banhofu dočekali njezin otec, kralj Leopol i sestra, princesa Klementina. Iz Bruselja krenula je kraljevna direktno preko Ostendena vu London, kamo je još istoga dana ob 5 vuri po poldan dospela. Na charingeros banhofa dočekali su ju nadvojvoda Kalro Ijudevit, princ i princesa Filip Koburg, poklisar grof Deyum sa suprugom, ter kotrigi poslanstva. Kraljevna je odsela vu „Hotel Albemarle“ gde stanuje i nadvojvoda Karlo Ljudevit sa suprugom. Na večer bil je vu čast nadvojvodkinji obed za 25 osobah.

Pučanstvo Sarajeva.

Ljeta 1895. imalo je Sarajevo 26.268 stanovnikov, a pri ovolrtnom pučkom popisu narasel je taj broj na 37.713 dušah, a s aktivnim soldačtvom na 41.173 duše. Pred 10 ljetmi brojilo je 5926 hižah sa 6299 stanov, a imalo je po vjerozповjesti onda 15.787 muhamedancov (turčinov), 4431 grčko-iztočni, 3326 katolikah, 1619 židovov i 106 drugih verah. — Denes ima Sarajevo 7137 hižah sa 7948 stanov, 17.074 turčinov (muhamedancov), 5855 grčko-iztočnih, 10.473 katolikah, 3994 židovov, i 317 inovjerecov. Prema zadnjem popisu iznosi prirast 43.6%.

Vu Budimpešti, 11. juliša.

Službeni list oglašuje previšenje ručno pismo Vilimu pl. Tothu povodom zamoljenoga penzioniranja, ter mn izriče kakti vngoljetnom prezešu zajedničkog vrhovnog računarskog dvor ter za zasluge vu tom svojstvu stečene vu vladara i monarkiju zahvalno priznanje.

Tóth je negda vu svojoj domovini igral znamenito alogu: Roojen je iz Nyitre, bil se je ondi i kakti fiškal nastanil, a poseđujuć odličnu rčicitost i govora i druge ostale prednosti doskora je postal jako popularan. Već ljeta 1861. bil je izebzan

vu sabor (orsacko spravišće), ter je ljeta 1867. po grofu Andrásyju bil imenovan odsječim savjetnikom vu ministarstvu nutrešnjih poslov. Za tim je hitro avansiral, postal državnim tajnikom a ljeta 1871. pod Lónyayem ministrom nutrešnjih poslov, kaj je ostal i pod Slávyem do 1873. Vu tom je svojstvu zastupal osobito dva zakona s kojimi je njegovo ime za uvijek spojeno: zakon o promjeni izbornog reda, koji je opozicija hotela preprčiti, i zakon o sjedinjenju Budima i Peste, kojim je udaren fundament razvitku magjarskoga glavnoga grada. I nakon svog odstupa ostal je Tóth zastupnikom, ter kakti zvršaval velik upliv na dogodjaje. Ljeta 1879. po smrti Preleuthera imenovan je na predlog Tiszin prezešom zajedničkog vrhovnog računarskog dvora, ter je na tom mestu ostal vse do denes. — Još kakti minister postal je taj-tajnim savjetnikom, a na odstupu dobil je velekrst Leopoldova reda. —

Pohod kupališćah.

Posljednje listine izkazuju sljedeći pohod nekih poznateših kupališćah, toplicah : Opatija 7700 osobah, Ausee 1907, Baden pri Beu 7749, Franzensbad 3139, Gleichenberg 1800, Gmunden 2786, Hall 1221, Ischl 4588, Karlove Vari 20.742, Krapinske Toplice 900, Marienbad 6915, Rogatac 502, Toplice Schönau 2299, Vöslau 2777, Wildbad Gastein 1630.

LOTERIJA

Grac 13-ga juliša 1895.
20 18 86 41 35

Gabona drak — Člena žitka

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6.20	—
Zab	Zob	6.00	—
Rozs	Hrž	5.---	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
„ uj	„ nova	7.60	—
Arpa	Ječmen	5.00	—
Fehér bab uj	Grah beli	7.---	—
Sárga „ „	„ zuti	6.---	—
Vegyes „ „	„ změšan	6.---	—
Lenmag	Len	9.---	—
Bükköny	Grahorka	5.---	—

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ

Nyilttér.

E rovat alatt közlitékert sem alaki, sem airtalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkiat — japáni chinai sat. a legujabb mintázattal és szinekben. u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkiat sima, csikos, kokczakott, mintázottakat damasztolt sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szin mintázattal sat. postabér és vámmentesen a hazhoz szállitva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcbá czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Zalavármegye kir. tanfelügyelője.

1631 szám.
1895.

Árlejtést hirdetemény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter urnak 1895. évi június hó 28-án 33063 szám alatt kelt magas rendeletére az alsó-lendvai áll. polg. iskola elhelyezése czéljából emelendő épület felépítése alkalmával teljesítendő

I. Föld köműves munka	16003	frt	18	kr.
II. Kőfaragó	1184	»	24	»
III. Ács	3849	»	30	»
IV. Vas	2944	»	38	»
V. Bádogos	917	»	41	»
VI. Cserépfedő	665	»	79	»
VII. Asztalos, lakatos, mázoló, íveges munka	3628	»	61	»
VIII. Szobafestő	124	»	—	»
IX. Kárpitos	139	»	—	»
X. Kályhás	810	»	—	»
XI. Kut	480	»	—	»
XII. Kerítések	231	»	—	»

Összesen 31176 frt 91 kr.

azaz Harminczegyezeregyszáz hetvenhat frt 91 krral előirányzott munkák elkészítése illetőleg szállítása iránt a következő feltételek mellett nyilvános árlejtés hirdettetik.

1. Az árlejtésben részt vehetnek minden azon szakértő hazai iparosok, vagy vállalkozók, kik üzletük gyakorlására hatósági engedéllyel bírnak.

2. Ajánlat az összes munkákra tehető vagy egyes munkacsoportokra vagy pedig egyenként külön-külön.

3. A munkákra vonatkozó ajánlatban vállalkozók kötelesek az általuk teendő ár- engedményt vagy árfelemelést és a végösszeget egy a számjegyekkel mint betűkkel kiírni és felemlíteni, hogy a vállalati általános és különleges feltételeket ismerik s azok háttérzetainak magukat alávetik.

4. Távirati uton küldött ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

5. Az 50 krros bélyeggel ellátott és lepecsételt ajánlatok legkésőbb 1895. évi augusztus hó 4-én deli 12 óraig Zalavármegye kir. tanfelügyelőjénél nyújtandók be. — Később érkezett ajánlatok nem fogadlatnak el.

6. A beadott ajánlatok Zalavármegye kir. tanfelügyelőjének hivatalos helyiségében Zala-Egerszegen a magyar kir. államépítészeti hivatal közbenjötté mellett az 1895. évi augusztus hó 5-én deli 11 órakor nyilvánosan felbontatnak.

7. Tartoznak ajánlattéző vállalkozók az általános vállalati feltétek 5. §-ában megszabott 5%-nak megfelelő banatpénzt az ott körülírt módozatok és kikötések mellett a zala-egerszegi mkir. adóhivatalnál az ajánlat benyújtása előtt letenni s az erről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni.

8. Fentartja magának a miniszterium azon jogot, hogy ajánlattéző vállalkozó közül a jutányosság szem előtt tartása mellett a munkakivitelével és végrehajtásával azt a vállalkozót bizza meg, ki a jó és helyesen készített munkák teljesítése iránt már eleve is a legtöbb biztosítéket nyújtani képes.

9. A munkákra vonatkozó általános és különleges vállalati feltételek költségvetés és tervek Zalamegye kir. tanfelügyelőjének hivatalos helyiségében naponta délelőtt 9—12 óra között megtekinthetők.

Zala-Egerszeg, 1895. évi július hó 17-én.

DR. RUZSICSKA KALMÁN,

kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Hirdetemény.

B Ü K K F Á T

I. és II. minőségűt vegyesen
méterölenként 12 forintért

házhoz szállít

Tkalcsec Miklós

Vidovecz.

782 1—2

O g l a s.

BUKOVIAH DRV

I. i II. class

meter klafter za 12 ft.

na mesto postavi

Tkalcsec Miklós

iz Vidovec.

Pályázati hirdetemény.

A légrádi (Muraköz) róm. kath. tanítói állásra pályázat hirdettetik.

Fizetés: évi 400 frt, 4 öl fa, egy szobából álló lakás, ismétlőiskolaért 25 frt.

Kivántatik a magyar- és horvát nyelv tudása, aki orgonálni tud előnyben részesül. Az állás **1895. évi szept. hó 1-én** töltendő be. — A pályázni kívánó legyen nőtlen és folyamodását **augusztus hó 15-ig** az iskolaszékhez nyujtsa be.

781 1—2

Gadó Mátyás, iskolaszéki elnök.

878 — 1895.

Perlak mezőváros előljárosága.

Hirdetemény.

Perlak mezőváros előljárosága részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonát képező

- 1. vadászati-jog 6 évre**
- 2. nagyvendéglő 3 „**
- 3. ottoki csárda 3 „**

1895. évi augusztus hó 5-én d. e. 9 órakor

a városház tanácstermében nyilvános szóbeli árverésen haszonberbe adatnak.

Bérletek kezdődnek 1896 évi január hó 1-ső napján. Banatpénz a kikiáltási ár 10%-a, mely a leendő bérlő által egy negyedévi bérösszeg erejéig, az árverés után azonnal kiegészítendő.

Bérösszegek negyedévenként előre a községi pénztárba fizetendők.

Részletesebb feltételek a városi irodában hivatalos órak alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1895. évi július 1-én.

Krampats József, 779 2—2
jegyző.

Malek István,
bíró.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítási igazgatóság pártfogása alatt*) lévő

*) E pártfogást
DÁNIEL ERNŐ
magy. kir. keresk. min. ur
ő nagyméltósága 4512.90
sz. leiratában biztosította.

„MENTOR“ Ellátási-Vállalat

BUDAPEST, Kerepesi-ut 22. szám

az ezredéves országos kiállítást látogatók számára kibocsájt 42 frt értékben 1 frt heti
vagy 4 frt 20 kr. havi befizetés mellett

Elszállásolás: saját új
szállóhelyeinken étke-
zés a főváros és a kiál-
lítás előkelőbb étter-
meiben.

ELLÁTÁSI KÖNYVECSKÉKET

melyek a kiállítás egész tar-
tama alatt 7 napra szó/ó

szoba-, étkezés-, közlekedés-, kiállítás- és szórakoztatási-szelvényeket,

1 kiállítási tombolajegyet, végül egy 2000 koronás baleset biztosításit barcház tartalmaznak

Egy ilyen könyvecsket, (2 személy is használhat 4-4 napra, ha 6 frt 50 krral pótolva lesz). — Előfizetéseket csakis korlátolt számban
(az első részlet beküldése mellett) már most elfogadnak, valamint bővebb felvilágosítással szolgálnak :

=====**A Budapest-Erzsébetvárosi Bank — A „Mentor“ Ellátási-Vállalat.**=====

Dr. Morzsányi Károly,
ors. ügy. 1. b. képviselő, mint t. elnök.

Ehrlich G. Gusztáv,
főv. biz. tag; gyáros, mint elnök.

Rössa Lajos,
igazgató.

Hegedűs Dániel,
titkár.

Takács Zsigmond,
az Első magy. árt. bizt. t. r. közp. főfelügy.

Stadler Károly,
főv. biz. tag, hoz- és szállóda-tulajdonos.

Prospectust kívánatra ingyen és bérmentve.

755 2-2

**Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített**

MUNKÁK.

Kő-, aczél- s réznyomatu
díszművek.

Magyar, német, francia
és angol

REMEKIRÓK MŰVEI.

*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban felszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett
könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyújtatik fölvilágítás.

**Utazási kézikönyvek,
atlaszok,
földabroszok, tervrajzok,
föld és eggömbök.**

Ima- és ájtatossági

könyvek

egyszerűen és legékesebben
kötve a leggazdagabb válasz-
tékban.

Mintakönyvek s rajzok

NŐIMUNKÁKHOZ

*

A „MURAKÖZ“ társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDEE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZE

Csáktornyan.

=====**Alapítottott 1850. évben.**=====

Szótárak.
IFJUSÁGI IRATOK. KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb vá-
lasztékban.

ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek

minden nyelven.

Népies naptárak,

ALMANACHOK,
zsebkönyvek.

*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kívá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kész-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesítetnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.

Előfizetés elfogadtatik :
minden bel- és külföldi
folyóiratok, napi
és

DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabbán eszközöltetik.

*

Megyenk tantulázezeiben használándó tankönyvek folyton raktáron vannak.